

32000L0009

3.5.2000.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 106/21

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2000/9/EK

(2000. gada 20. marts)

par trošu ceļu iekārtām cilvēku pārvadāšanai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu, kā arī 55. un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Trošu ceļu iekārtas cilvēku pārvadāšanai (turpmāk tekstā "trošu ceļu iekārtas") projektē, ražo, nodod ekspluatācijā un izmanto ar mērķi pārvadāt cilvēkus; trošu ceļu iekārtas ir galvenokārt kalnu pacelāju sistēmas, ko izmanto augstkalnu kūrortos, un tās ietver trošu dzelzceļus, trošu vagonus, pusvagonus, krēslu pacelājus un bugeļus, bet var arī ietvert trošu ceļu iekārtas, ko izmanto pilsētu transporta infrastruktūrā; dažās trošu ceļu iekārtās var tikt izmantoti citi, pilnīgi atšķirīgi pamatprincipi, kurus nevar izslēgt a priori; tādēļ būtu jāparedz īpašu prasību ieviešana, lai panāktu tādus pašus drošības normatīvus kā tie, kas ir paredzēti šajā direktīvā.

(2) Trošu ceļu iekārtas galvenokārt izmanto saistībā ar tūrismu, it īpaši kalnu apvidos, kam ir svarīga loma attiecīgo reģionu tautsaimniecībā un kas ieņem arvien nozīmīgāku vietu dalībvalstu tirdzniecības bilanci; no tehnikas viedokļa trošu ceļu iekārtu nozare arī ir piešķaitāma pie rūpnieciskās darbības, kas saistīta ar pamatlīdzekļu ražošanu un ar būvniecības un civilceltniecības nozari.

⁽¹⁾ OV C 70, 8.3.1994., 8. lpp. un OV C 22, 26.1.1996., 12. lpp.

⁽²⁾ OV C 388, 31.12.1994., 26. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1995. gada 6. aprīļa atzinums (OV C 109, 1.5.1995., 122. lpp.), apstiprināts 1999. gada 27. oktobrī (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*), Padomes 1999. gada 28. jūnija kopējā nostāja (OV C 243, 27.8.1999., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1999. gada 27. oktobra lēmums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*). Padomes 1999. gada 16. decembra Lēmums.

(3) Dalībvalstis atbild par trošu ceļu iekārtu drošības nodrošināšanu to ražošanas, nodošanas ekspluatācijā un izmantošanas laikā; turklāt tās ir atbildīgas kopā ar kompetentajām iestādēm par tādiem jautājumiem, kā zemes izmantošana, reģionālā plānošana un vides aizsardzība; noteikumi dažādās valstīs ievērojami atšķiras iekšzemes rūpniecībā izmantoto paņēmieni, kā arī vietējo ierašu un tehnoloģiskās prasmes dēļ; tie paredz konkrētus gabarītus un ierīces, kā arī noteiktus raksturlielumus; ņemot vērā šos apstākļus, ražotājiem nākas pielāgot aprīkojumu katra tirgus prasībām; tas traucē izstrādāt tipveida risinājumus un nelabvēlīgi iespaido konkurētspēju.

(4) Lai panāktu trošu ceļu iekārtu drošību, jāievēro pamatprasības attiecībā uz veselības aizsardzību un drošību; šīs prasības jāpiemēro ar izpratni, ņemot vērā tā laika būvēšanas prasmi, kā arī tehnikas un ekonomikas prasības.

(5) Turklāt trošu ceļu iekārtas var atrasties abpus robežai un to uzbūvi var apgrūtināt pretrunas valstu noteikumus.

(6) Būtu jāveic pasākumi, lai Kopienas mērogā noteiktu pamatprasības attiecībā uz cilvēku drošību un veselības aizsardzību, kā arī vides aizsardzības un patērētāju aizsardzības prasības, kas ir piemērojamas trošu ceļu iekārtām, to galvenajiem mezgliem un drošības elementiem; citādi valstu normatīvo aktu savstarpēja atzišana radītu nepārvaramus politiskus un tehniskus šķēršļus sakarā ar interpretāciju un pienākumu sadali; turklāt standartizācija, iepriekš nesaskaņojot normatīvās prasības, nespēj atrisināt šīs problēmas.

(7) Trošu ceļu iekārtu apstiprināšana parasti ir valsts kompetentās iestādes attiecīgā dienesta kompetencē; atsevišķos gadījumos to elementu apstiprinājumu nevar saņemt iepriekš, bet tikai pēc tam, kad klients ir iesniedzis pieteikumu šādam apstiprinājumam; tāpat obligātā trošu ceļu iekārtas pārbaude pirms tās nodošanas ekspluatācijā var likt noraidīt dažus elementus vai izvēlēties

- citū tehnisko risinājumu; šajā gadījumā rodas papildu izmaksas un netiek ievēroti piegāžu termiņi, un no tā īpaši cieš zaudējumus ārvalstu ražotāji; turklāt trošu ceļu iekārtas ļoti vērīgi uzrauga valsts dienesti arī to ekspluatācijas laikā; nopietnu avāriju cēloņi var būt saistīti ar vietas izvēli, ar pašu transporta sistēmu, uzbūvi vai ar to, kā šo sistēmu izmanto un uztur kārtībā;
- (8) Šādos apstākļos trošu ceļu iekārtu drošība ir vienlīdz atkarīga no apkārtējiem apstākļiem, piegādāto rūpniecības ražojumu kvalitātes un no tā, kā noris to montāža, uzstādīšana uz vietas un ekspluatācijas uzraudzība; tas liecina par to, cik svarīgi ir vispusīgi aplūkot trošu ceļu iekārtas, novērtējot to drošības līmeni, kā arī Kopienas mērogā izstrādāt kopēju nostāju attiecībā uz kvalitātes nodrošināšanu; šādos apstākļos, lai palīdzētu ražotājiem pārvarēt esošās grūtības un dotu iespēju lietotājiem pilnībā izjust visus labumus, ko piedāvā trošu ceļu iekārtas un vienāds attīstības līmenis visās dalībvalstīs, jāizstrādā prasību kopa, kā arī uzraudzības un pārbaužu kārtība, kura būtu vienādi piemērojama visās dalībvalstīs.
- (9) Cilvēkiem no visām dalībvalstīm un ārpus tām, kas izmanto trošu ceļus, jāgarantē pienācīgs drošības līmenis; lai panāktu šīs prasības izpildi, jānosaka pārbaužu, uzraudzības un inspicēšanas kārtība un metodes; tas liek izmantot standartizētas tehniskās ierīces, kurām jābūt ietvertām trošu ceļu iekārtās.
- (10) Ja Padomes Direktīva 85/337/EEK⁽¹⁾ to prasa, jāizvērtē trošu ceļu iekārtu ietekme uz vidi; papildus tajā direktīvā minētajai ietekmei būtu jāņem vērā gan vides aizsardzība, gan prasības attiecībā uz ilgtspējīgu tūrisma attīstību.
- (11) Trošu ceļu ierīkošana var ietilpt jomā, uz kuru attiecas Padomes Direktīva 93/38/EEK (1993. gada 14. jūnijs), ar ko koordinē līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē⁽²⁾.
- (12) Tehniskās specifikācijas būtu jāiekļauj kopējā dokumentācijā vai tehniskajās specifikācijās, kas attiecas uz katru atsevišķu līgumu; šīs tehniskās specifikācijas jānosaka, atsaucoties uz Eiropas specifikācijām, ja tādas pastāv.
- (13) Lai būtu vieglāk pierādīt, ka pamatprasības ir ievērotas, var lieti noderēt saskaņoti Eiropas standarti, atbilstība kuriem dod iespēju uzskatīt, ka attiecīgais ražojums atbilst minētajām pamatprasībām; saskaņotus Eiropas standartus izstrādā privātas iestādes, un tiem jāpaliek juridiski nesaistošiem; šajā nolūkā Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) un Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komiteja (Cenelec) atzītas kā iestādes, kas ir kompetentas noteikt saskaņotus standartus, ievērojot pamatnostādnes sadarbībai starp Komisiju un šīm divām iestādēm, kuras parakstītas 1984. gada 13. novembrī.
- (14) Šajā direktīvā saskaņots standarts ir tehniskā specifikācija (Eiropas standarts vai saskaņošanas dokuments), ko pēc Komisijas lūguma apstiprinājušas abas šīs organizācijas vai viena no tām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvu 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, kā arī informācijas sabiedrības pakalpojumu normatīvu jomā⁽³⁾, un kura ir saskaņā ar iepriekš minētajām vispārējām pamatnostādnēm; attiecībā uz standartizāciju Komisijai palīdz tajā direktīvā minētā komiteja, vajadzības gadījumā konsultējot tehniskos ekspertus.
- (15) Uzskata, ka šīs direktīvas attiecīgajām pamatprasībām, neatkarīgi no tā, vai būtu jāsniedz īpašs pamatojums, atbilst tikai tādi iekārtas drošības elementi vai galvenie mezgli, kuri atbilst valsts standartam, kas transponē saskaņotu standartu, atsaucot uz kuru publicēta Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī.
- (16) Ja Eiropas specifikāciju nav, tehniskās specifikācijas, cik vien iespējams, jānosaka, atsaucoties uz citiem standartiem, ko izmanto Kopienā; galvenie pasūtītāji var noteikt papildu specifikācijas, ar kurām būtu jāpapildina Eiropas specifikācijas vai citi standarti; šiem noteikumiem jānodrošina to Kopienas mērogā saskaņoto prasību ievērošana, kuras attiecas uz trošu ceļu iekārtām.
- (17) Turklāt dalībvalstu interesēs būtu radīt starptautisku standartizācijas sistēmu, kas spēj pieņemt standartus, kurus jau faktiski lieto starpvalstu tirdzniecības partneri un kuri atbilst Kopienas politikas prasībām.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 14.3.1997., 5. lpp.).

⁽²⁾ OV L 199, 9.8.1993., 84. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/4/EK (OV L 101, 1.4.1998., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā izdarīti grozījumi ar Direktīvu 98/48/EK (OV L 217, 5.8.1998., 18. lpp.).

- (18) Pašreiz dažās dalībvalstīs galvenie pasūtītāji var norādīt uzraudzības un pārbažu kārtību vispārpieņemtajā dokumentācijā vai specifikācijās, kas attiecas uz konkrētu līgumu; šai kārtībai turpmāk, piemēram, drošības elementu gadījumā, jāpiemēro Padomes 1989. gada 21. decembra Rezolūcija par vispārēju pieeju atbilstības novērtēšanai ⁽¹⁾; drošības elementu jēdziens skar ne tikai fiziskus priekšmetus, bet arī tādas netveramas lietas kā datorprogrammas; novērtējot drošības elementu atbilstību, šajā procedūrā jāizmanto Padomes Lēmumā 93/465/EEK paredzētie moduļi ⁽²⁾; attiecībā uz kritiskiem drošības elementiem būtu jānosaka, uz kādiem principiem un nosacījumiem balstās projektēšanas kvalitātes nodrošināšana; šāda pieeja ir nepieciešama, lai veicinātu vispārēju kvalitātes nodrošināšanas sistēmas pieņemšanu uzņēmumos.
- (19) Veicot trošu ceļu iekārtu metodoloģisku drošības izpēti, jānoskaidro, no kādiem elementiem ir atkarīga trošu ceļu iekārtas drošība.
- (20) Līgumdokumentos galvenie pasūtītāji, atsaucoties uz Eiropas specifikācijām, nosaka raksturlielumus, kas ražotājiem jāievēro saskaņā ar līgumsaistībām, jo īpaši attiecībā uz drošības elementiem; šādos apstākļos elementu atbilstība ir saistīta galvenokārt ar to izmantošanas jomu un nevis tikai ar to brīvu apriti Kopienas tirgū.
- (21) Drošības elementiem jābūt ar CE zīmi, ko nodrošina ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarotais pārstāvis; CE zīme liecina, ka drošības elements atbilst šīs direktīvas noteikumiem, kā arī pārējām attiecīgajām Kopienas direktīvām par CE marķējumu.
- (22) Galvenajiem mezgliem, uz ko attiecas šī direktīva, nav obligāti jābūt ar CE zīmi, bet pamatojoties uz atbilstības novērtējumu, ievērojot šajā direktīvā šim nolūkam noteikto kārtību, pietiek ar atbilstības deklarāciju; tas neierobežo ražotājiem uzliktās saistības nodrošināt dažus galvenos mezglus ar CE zīmi, lai apliecinātu, ka tie atbilst citiem Kopienas noteikumiem, kas uz tiem attiecas.
- (23) Dalībvalstu pienākums rūpēties par drošību, veselības aizsardzību un citiem aspektiem, kas izriet no to teritorijā esošajām pamatprasībās, jāietver drošības klauzulā, paredzot attiecīgās procedūras Kopienā.
- (24) Ir vajadzīga pārbažu procedūra attiecībā uz trošu ceļu iekārtu galvenajiem mezgliem, pirms to nodošanas ekspluatācijā; veicot šīs pārbaudes, iestādēm jāpārlicinās, ka atzinumi, kas gūti jebkurā projektēšanas, ražošanas un nodošanas ekspluatācijā stadijā, atbilst šīs direktīvas attiecīgajiem noteikumiem; tam jānodrošina vienāda attieksme pret ražotājiem neatkarīgi no konkrētas dalībvalsts; tādēļ būtu jāizstrādā principi un nosacījumi, kas reglamentē iekārtu galveno mezglu EK verifikāciju.
- (25) Veicot drošības izpēti, jāņem vērā ierobežojumi saistībā ar trošu ceļu iekārtu ekspluatāciju, bet tā, lai tas neapdraudētu brīvās preču aprites principu vai trošu ceļu iekārtu drošību; tādējādi, lai arī šī direktīva tieši neskar trošu ceļu iekārtu ekspluatāciju, Komisijai jāpiedāvā dalībvalstīm virkne ieteikumu ar mērķi panākt tādu šo iekārtu izmantošanu to teritorijā, kas garantē lietotājiem, apkalpojošajam personālam un trešām personām augstu drošības pakāpi.
- (26) Attiecībā uz trošu ceļu iekārtām, tehnisko jaunievedumu vispusīga pārbaude ir veicama, tikai uzstādot jaunās iekārtas; šādos apstākļos būtu jāparedz procedūra, kas, nodrošinot pamatprasību ievērošanu, dod arī iespēju ieviest īpašus nosacījumus.
- (27) Trošu ceļu iekārtām, kam jau piešķirta atļauja, bet sakarā ar kurām būvdarbi vēl nav sākti vai jau ir sākušies, jāatbilst šīs direktīvas noteikumiem, ja vien dalībvalstis neizlemj citādi, pamatojot savu rīcību, un ja ir panākts vienlīdz augsts drošības līmenis; pārveidojot jau esošās trošu ceļu iekārtas, jāievēro šīs direktīvas noteikumi, ja pēc tiesību aktiem šādiem pārveidojumiem ir vajadzīga atļauja.
- (28) Nav obligāti jāpieprasa, lai visas esošās trošu ceļu iekārtas atbilstu noteikumiem, kas attiecas uz jaunām iekārtām. Tomēr tāda vajadzība var rasties, ja netiek ievēroti drošības principi; šajā gadījumā Komisijai jāpiedāvā dalībvalstīm virkne ieteikumu ar mērķi panākt, ka esošās trošu ceļu iekārtas, kas atrodas to teritorijā, garantē lietotājiem augstu drošības līmeni, ņemot vērā noteikumus, kas šajā sakarā attiecas uz jaunām iekārtām.

⁽¹⁾ OV C 10, 16.1.1990., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 93/465/EEK (1993. gada 22. jūlijs) par atbilstības novērtējuma procedūru dažādu posmu moduļiem un noteikumiem par to, kā piestiprināt un izmantot CE atbilstības zīmi, ko paredzēts izmantot tehniskas saskaņošanas direktīvās (OV L 220, 30.8.1993., 23. lpp.).

- (29) Jo īpaši tad, ja nav Eiropas specifikācijas, izziņotām iestādēm, kas atbild par atbilstības novērtēšanas kārtību gan attiecībā uz trošu ceļu iekārtu drošības elementiem, gan to galvenajiem mezgliem, cik vien iespējams cieši jākoordinē savi lēmumi; Komisijai jānodrošina, ka tas tā arī notiek.
- (30) Lai panāktu pamatprasību izpildi, it īpaši attiecībā uz iekārtas drošību un visu norišu koordinēšanu, jāizveido komiteja.
- (31) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāparedz saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾,

— galvenajiem mezgliem un drošības elementiem, kas laisti tirgū pēc tās stāšanās spēkā.

Tā skar saskaņošanas noteikumus, bez kuriem nevar pienācīgi nodrošināt un garantēt atbilstību 3. panta 1. punktā minētajām pamatprasībām.

Ja esošo iekārtu būtiskus parametrus, galvenos mezglus vai drošības elementus skar izmaiņas, kas minētajā dalībvalstī paredz jaunas atļaujas saņemšanu pirms to nodošanas ekspluatācijā, šīm izmaiņām iekārtā kopumā un pārējām no tā izrietošajām sekām jābūt saskaņā ar 3. panta 1. punktā minētajām pamatprasībām.

5. Šajā direktīvā:

— "iekārta" ir visu sistēmu kopums, kas atrodas noteiktā vietā un sevī ietver infrastruktūru un I pielikumā norādītos galvenos mezglus, turklāt infrastruktūra, ko īpaši projektē katrai iekārtai un būvē noteiktā vietā, aptver kopējo izkārtojumu, sistēmdatus, staciju celtnes un objektus visā trases garumā, kuri ir vajadzīgi iekārtas uzstādīšanai un ekspluatācijai, ieskaitot celtnu pamatus,

— "drošības elements" ir jebkurš pamatelements, pamatelementu kopa, iekārtas montāžas mezgls vai aprīkojums kopumā, kā arī jebkura ierīce, ko iekļauj iekārtā ar mērķi panākt drošu ekspluatāciju un aplūko, veicot riska izpēti, un kuras defekts var apdraudēt cilvēku drošību vai veselību, vienalga vai tie būtu lietotāji, apkalpojošais personāls vai trešās personas,

— "galvenais pasūtītājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pasūta iekārtas celtniecību,

— "ekspluatācijas prasības" ir visi tehniskie noteikumi un pasākumi, kas skar projektēšanu un projekta realizāciju un kas ir nepieciešami iekārtas drošai ekspluatācijai,

— "apkopes prasības" ir visi tehniskie noteikumi un pasākumi, kas skar projektēšanu un projekta realizāciju un kas ir nepieciešami apkopei, kuras mērķis ir panākt drošu iekārtas ekspluatāciju.

6. Šī direktīva neattiecas uz:

— pacēlājiem Direktīvas 95/16/EK ⁽²⁾ izpratnē,

— tradicionālās uzbūves trošu piedziņas tramvajiem,

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/16/EK (1995. gada 29. jūnija) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pacēlājiem (OJ L 213, 7.9.1995., 1. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz trošu ceļu iekārtām, kas paredzētas cilvēku pārvadāšanai.

2. Šajā direktīvā "trošu ceļu iekārtas, kas paredzētas cilvēku pārvadāšanai" ir iekārtas, kuras sastāv no vairākiem elementiem, kas projektēti, ražoti, uzstādīti un nodoti ekspluatācijā ar mērķi pārvadāt cilvēkus.

Šīs noteiktā vietā uzstādītās iekārtas izmanto cilvēku pārvadāšanai transportlīdzekļos vai vilcējierīcēs, turklāt piekari vai vilkmi nodrošina troses, kas novietotas visā trases garumā.

3. Minētās iekārtas aptver:

a) trošu dzelzceļus un citas iekārtas ar transportlīdzekļiem, kas ir aprīkoti ar riteņiem vai savienoti ar citām piekares ierīcēm, ja vilkmi nodrošina viena vai vairākas troses;

b) trošu vagonus, ja vagonus ceļ un/vai pārvieto ar vienu vai vairākām cēlājtrosēm; šajā kategorijā ietilpst arī pusvagoni un krēslu pacēlāji;

c) bugeļus, ja lietotājus ar attiecīgo aprīkojumu pārvieto ar troses palīdzību.

4. Šī direktīva attiecas uz:

— iekārtām, kas būvētas un nodotas ekspluatācijā pēc tās stāšanās spēkā,

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- iekārtām, ko izmanto lauksaimniecības mērķiem,
- stacionārām vai pārvietojamām iekārtām, ko izmanto gadtirgos un/vai atpūtas parkos, kas ir paredzētas izklaidēšanai un nevis kā līdzeklis cilvēku pārvadāšanai,
- kalnrūpniecības iekārtām vai stacionārām iekārtām, ko izmanto rūpniecības mērķiem,
- trošu piedziņas prāmjiem,
- zobstieņa tipa dzelzceļiem,
- ķēžu piedziņas iekārtām.

2. pants

1. Šīs direktīvas piemērošana neierobežo citas Kopienas direktīvas, lai gan šajā direktīvā noteikto pamatprasību ievērošana var būt saistīta ar vajadzību piemērot īpašas Eiropas specifikācijas, kas noteiktas šim nolūkam.

2. "Eiropas specifikācija" ir kopēja tehniskā specifikācija, Eiropas tehniskais apstiprinājums vai attiecīgās valsts standarts, ar kuru pārņem kādu Eiropas standartu.

3. Norādes uz Eiropas specifikācijām, kas var būt kopējās tehniskās specifikācijas, Eiropas tehniskie apstiprinājumi Direktīvas 93/38/EEK izpratnē vai valsts standarti, ar kuriem pārņem saskaņotos Eiropas standartus, publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Dalībvalstis publicē norādes uz valsts standartiem, kas izmantoti, pārņemot saskaņotos Eiropas standartus.

5. Ja saskaņotu Eiropas standartu nav, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai informētu ieinteresētās puses par esošajiem iekšzemes standartiem un tehniskajām specifikācijām, kuras var uzskatīt par svarīgām un noderīgām, lai nodrošinātu 3. panta 1. punktā minēto pamatprasību pareizu pārņemšanu.

6. Tehniskās specifikācijas, kas ir vajadzīgas arī Eiropas specifikāciju vai pārējo standartu papildināšanai, nedrīkst apdraudēt 3. panta 1. punktā minēto pamatprasību izpildi.

7. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 2. punktā minētā Eiropas specifikācija tikai daļēji atbilst 3. panta 1. punktā minētajām pamatprasībām, Komisija vai attiecīgā dalībvalsts, pamatojot savu rīcību, nodod šo jautājumu izskatīšanai 17. pantā minētajā komitejā. Komiteja nekavējoties dod atzinumu.

Ņemot vērā komitejas atzinumu un pēc apspriešanās ar komiteju, kas izveidota atbilstīgi Direktīvai 98/34/EK, saskaņoto Eiropas standartu gadījumā Komisija informē dalībvalstis, vai attiecīgās Eiropas specifikācijas būtu jāizņem no 3. punktā minētās publicējamās informācijas.

3. pants

1. Iekārtām un to infrastruktūrai, galvenajiem mezgliem un iekārtas drošības elementiem jāatbilst pamatprasībām, kas noteiktas II pielikumā un ir tiem piemērojamas.

2. Ja valsts standarts, ar ko pārņem saskaņotu Eiropas standartu, uz kuru *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēta norāde, attiecas uz II pielikumā noteiktajām drošības pamatprasībām, tiek pieņemts, ka saskaņā ar šo standartu ražotās iekārtas un to infrastruktūra, jebkuras iekārtas galvenie mezgli un drošības elementi atbilst attiecīgajām pamatprasībām.

4. pants

1. Pēc galvenā pasūtītāja vai viņa pilnvarota pārstāvja lūguma visām iekārtām veic III pielikumā noteikto drošības izpēti, kas skar visus sistēmas un tās apkārtnes drošības aspektus sakarā ar projektēšanu, projekta realizāciju un nodošanu ekspluatācijā un ļauj, balstoties uz iepriekšējo pieredzi, noskaidrot, kāda ir riska iespējamība ekspluatācijas laikā.

2. Drošības izpētē gūtos atzinumus apkopo drošības pārskatā, kurā ieteic pasākumus, kas būtu veicami saistībā ar jebkuru riska veidu, pievienojot to drošības elementu un galveno mezglu sarakstu, kurus, atkarībā no apstākļiem, skar II vai III nodaļas noteikumi.

II NODAĻA

DROŠĪBAS ELEMENTI

5. pants

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai panāktu, ka drošības elementus:

- laiž tirgū tikai tad, ja tie ļauj uzbūvēt iekārtas, kas atbilst 3. panta 1. punktā minētajām pamatprasībām,
- nodod ekspluatācijā tikai tad, ja tie ļauj uzbūvēt iekārtas, kas neapdraud cilvēku veselību un drošību vai, atkarībā no apstākļiem, īpašuma drošību, ja tos pareizi uzstāda un uztur kārtībā, kā arī izmanto paredzētajiem mērķiem.

2. Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības, ievērojot Līgumu, noteikt prasības, ko tās uzskata par vajadzīgām, lai aizsargātu cilvēkus, un jo īpaši darbiniekus minēto iekārtu lietošanas laikā, ar noteikumu, ka tas nenozīmē, ka iekārtas ir pārveidotas tā, kā nav paredzēts šajā direktīvā.

6. pants

Dalībvalstis, pamatojoties uz šo direktīvu, nedrīkst aizliegt, ierobežot vai aizkavēt laist vietējā tirgū drošības elementus, kas paredzēti izmantošanai iekārtā, ja šie elementi atbilst šīs direktīvas noteikumiem.

7. pants

1. Dalībvalstis uzskata, ka 4. panta 2. punktā minētie drošības elementi ar CE atbilstības zīmi, kas norādīta IX pielikumā un kam pievienota IV pielikumā paredzētā EK atbilstības

deklarācija, atbilst visiem attiecīgajiem šīs direktīvas noteikumiem.

2. Pirms laist tirgū drošības elementu, ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis:

- a) veic drošības elementa atbilstības novērtēšanas procedūru saskaņā ar V pielikumu un
- b) piestiprina drošības elementam CE atbilstības zīmi un, izmantojot Lēmumā 93/465/EEK noteiktos moduļus, sagatavo EK atbilstības deklarāciju saskaņā ar IV pielikumu.

3. Drošības elementa atbilstības novērtēšanas procedūru pēc ražotāja vai Kopienā reģistrēta viņa pilnvarota pārstāvja lūguma veic 16. pantā minētā izziņotā iestāde, ko viņš izraudzījies šim nolūkam.

4. Ja citā sakarā uz drošības elementiem attiecas vēl citas direktīvas, kas arī paredz CE atbilstības zīmi, marķējumā norāda, ka šo drošības elementu uzskata par atbilstīgu arī šo direktīvu noteikumiem.

5. Ja nedz ražotājs, nedz Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis nepilda saistības, ko uzliek 1. līdz 4. punkts, šīs saistības uzņemas jebkura persona, kas laiž drošības elementu Kopienas tirgū. Tas pašas saistības uzņemas jebkura persona, kas ražo drošības elementus savām vajadzībām.

III NODAĻA

GALVENIE MEZGLI

8. pants

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka galvenos mezglus I pielikuma izpratnē laiž tirgū tikai tad, ja tie ļauj uzbūvēt iekārtas, kas atbilst 3. panta 1. punktā minētajām pamatprasībām.

9. pants

Dalībvalstis, pamatojoties uz šo direktīvu, nedrīkst aizliegt, ierobežot vai aizkavēt laist vietējā tirgū izmantošanai iekārtā galvenos mezglus, kas atbilst šīs direktīvas noteikumiem.

10. pants

1. Dalībvalstis uzskata, ka galvenie mezgli I pielikuma izpratnē, kam pievienota EK atbilstības deklarācija, pamatojoties uz VI pielikumā paredzēto paraugu, un šā panta 3. punktā paredzētā tehniskā dokumentācija, ir saskaņā ar attiecīgajām 3. panta 1. punktā minētajām pamatprasībām.

2. Galveno mezglu pārbaudi saskaņā ar EK procedūru pēc ražotāja vai Kopienā reģistrēta viņa pilnvarota pārstāvja vai, viņu prombūtnē, pēc jebkuras fiziskas vai juridiska personas lūguma, kas attiecīgo galveno mezglu laiž tirgū, veic 16. pantā minētā izziņotā iestāde, ko šim nolūkam izraudzījies ražotājs,

viņa pilnvarots pārstāvis vai iepriekš minētā persona. EK atbilstības deklarāciju sagatavo ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis vai iepriekš minētā persona, pamatojoties uz EK pārbaudi saskaņā ar VII pielikumu.

3. Izziņotā iestāde sagatavo EK pārbaudes sertifikātu saskaņā ar VII pielikumu un tam pievienojamo tehnisko dokumentāciju. Tehniskajā dokumentācijā jābūt visiem nepieciešamajiem dokumentiem, kas atspoguļo galvenā mezgla parametrus, un, vajadzības gadījumā, visiem dokumentiem, kas apstiprina drošības elementu atbilstību. Tajā jābūt arī visām attiecīgajām ziņām par lietošanas noteikumiem un ierobežojumiem, kā arī apkalpošanas instrukcijām.

IV NODAĻA

IEKĀRTAS

11. pants

1. Katra dalībvalsts nosaka atļauju piešķiršanas kārtību to iekārtu celtniecībai un nodošanai ekspluatācijā, kas atrodas tās teritorijā.

2. Dalībvalstis veic visus attiecīgos pasākumus un nosaka kārtību, lai panāktu to, ka I pielikumā minētie drošības elementi un galvenie mezgli, kas iekļauti to teritorijā būvētajās iekārtās, ir uzstādīti un nodoti ekspluatācijā tikai tad, ja tie nodrošina tādu iekārtu celtniecību, kas neapdraud cilvēku drošību un veselību un, atkarībā no apstākļiem, īpašuma drošību, ja tos pareizi uzstāda, apkalpo un izmanto atbilstīgi paredzētajiem mērķiem.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka I pielikumā minētais drošības elements vai galvenais mezgls ir projektēts vai būvēts pēc jaunas metodes, tā veic visus vajadzīgos pasākumus un var noteikt, ka to iekārtu celtniecību un/vai nodošanu ekspluatācijā, kurās paredzēts izmantot šādu jaunu elementu vai galveno mezglu, veic ar īpašiem nosacījumiem. Tā tūlīt dara to zināmu Komisijai, pamatojot savu rīcību. Komisija nekavējoties nosūta šo jautājumu izskatīšanai 17. pantā paredzētajai komitejai.

4. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka iekārtas ir uzstādītas un nodotas ekspluatācijā tikai tad, ja tās projektētas un uzstādītas tā, ka tas garantē 3. panta 1. punktā minēto pamatprasību ievērošanu.

5. Pamatojoties uz 1. punktā minētajiem noteikumiem, dalībvalstis nedrīkst aizliegt, ierobežot vai aizkavēt I pielikumā minēto drošības elementu un galveno mezglu brīvu apriti, ja tiem pievienota EK atbilstības deklarācija 7. vai 10. panta izpratnē.

6. Galvenais pasūtītājs vai viņa pilnvarots pārstāvis iesniedz drošības izpētes rezultātus, EK atbilstības deklarācijas un apstiprinošo tehnisko dokumentāciju attiecībā uz I pielikumā minētajiem drošības elementiem un galvenajiem mezgļiem iestādei, kas atbild par iekārtas apstiprināšanu, atstājot vienu dokumentu eksemplāru iekārtas atrašanās vietā.

7. Dalībvalstīm jāpanāk, ka ir sagatavoti drošības izpētes rezultāti, drošības pārskats un tehniskā dokumentācija, to skaitā arī dokumentācija par iekārtas parametriem un, vajadzības gadījumā, visi dokumenti, kas apliecina I pielikumā minēto drošības elementu un galveno mezglu atbilstību. Turklāt jābūt dokumentiem, kur izklāstīti vajadzīgie noteikumi, ieskaitot ekspluatācijas ierobežojumus, kā arī visas ziņas par iekārtu apkalpošanas uzraudzību, regulēšanu un apkopi.

12. pants

Neierobežojot citus normatīvos noteikumus, dalībvalstis nedrīkst aizliegt, ierobežot vai aizkavēt savā teritorijā tādu iekārtu celtniecību un nodošanu ekspluatācijā, kas atbilst šai direktīvai.

13. pants

Dalībvalstis apņemas nodrošināt, ka iekārtu turpina izmantot tikai tad, ja tā atbilst drošības pārskatā izklāstītajiem nosacījumiem.

V NODAĻA

DROŠĪBAS PASĀKUMI

14. pants

1. Ja dalībvalsts konstatē, ka drošības elements ar CE atbilstības zīmi, kas laists tirgū un izmantots atbilstīgi paredzētajam mērķim, vai galvenais mezgls ar 10. panta 1. punktā minēto atbilstības deklarāciju, kas izmantots atbilstīgi paredzētajam mērķim, var apdraudēt cilvēku drošību un veselību un, atkarībā no apstākļiem, īpašuma drošību, tā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu ierobežojumus šā elementa vai galvenā mezgla lietošanai vai aizliegtu to izmantot.

Attiecīgā dalībvalsts tūlīt informē Komisiju par visiem šādiem pasākumiem, pamatojot savu lēmumu un norādot, vai neatbilstību rada:

3. panta 1. punktā minēto pamatprasību neievērošana;
- nepareiza 2. panta 2. punktā minēto Eiropas specifikāciju piemērošana, ja ir piemērotas šīs specifikācijas;
- ši direktīvas 2. panta 2. punktā minēto Eiropas specifikāciju nepilnības.

2. Komisija, cik drīz vien iespējams, apspriežas ar ieinteresētajām pusēm. Ja pēc apspriešanās Komisija atzīst, ka:

— šie pasākumi ir pamatoti, tā tūlīt dara to zināmu dalībvalstij, kas veikusi šos pasākumus, un pārējām dalībvalstīm; ja 1. punktā minētais lēmums balstās uz Eiropas specifikāciju nepilnībām, Komisija pēc apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm uzsāk 2. panta 7. punktā minēto procedūru, ja dalībvalsts, kas ir pieņēmusi lēmumu, negrasās no tā atkāpties,

— pasākumi attiecībā uz drošības elementu ir nepamatoti, tā tūlīt dara to zināmu ražotājam vai Kopienā reģistrētam viņa pilnvarotam pārstāvim, kā arī dalībvalstij, kas veikusi šos pasākumus,

— pasākumi attiecībā uz galveno mezglu ir nepamatoti, tā tūlīt dara to zināmu ražotājam vai Kopienā reģistrētam viņa pilnvarotam pārstāvim vai, viņu prombūtnē, jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas laidusi tirgū minēto galveno mezglu, kā arī dalībvalstij, kas veikusi šos pasākumus.

3. Ja konstatē, ka drošības elements ar CE atbilstības zīmi neatbilst prasībām, atbildīgā dalībvalsts atbilstīgi rīkojas attiecībā pret jebkuru personu, kas sagatavojusi šo zīmi un sagatavojusi EK atbilstības deklarāciju, un dara to zināmu Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

4. Ja konstatē, ka galvenais mezgls ar EK atbilstības deklarāciju neatbilst prasībām, atbildīgā dalībvalsts atbilstīgi rīkojas attiecībā pret jebkuru personu, kas sagatavojusi EK atbilstības deklarāciju, un dara to zināmu Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

5. Komisija apņemas pastāvīgi informēt dalībvalstis par šīs procedūras iznākumu.

15. pants

Ja dalībvalsts konstatē, ka apstiprinātā iekārta, ko lieto atbilstīgi paredzētajam mērķim, var apdraudēt cilvēku drošību un veselību un, atkarībā no apstākļiem, īpašuma drošību, tā veic vajadzīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu iekārtas izmantošanu.

VI NODAĻA

IZZIŅOTĀS IESTĀDES

16. pants

1. Dalībvalstis dara zināmas Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes, kas ir atbildīgas par 7. un 10. pantā minēto atbilstības novērtēšanas procedūru, nosakot katras iestādes kompetences jomu. Komisija piešķir katrai no tām identifikācijas numuru. Komisija publicē Eiropas Kopienu Oficiālais Vēstnesis izziņoto iestāžu sarakstu, norādot identifikācijas numuru un kompetences jomu, un apņemas papildināt šo sarakstu ar jaunu informāciju.

2. Vērtējot izziņojamās iestādes, dalībvalstis piemēro VIII pielikumā noteiktos kritērijus. Tiek pieņemts, ka iestādes, kas atbilst attiecīgo saskaņoto Eiropas standartu vērtēšanas kritērijiem, ir saskaņā ar minētajiem kritērijiem.

3. Dalībvalstij, kas ir izziņojusi iestādi, savs pilnvarojums jāatsauc, ja tā konstatē, ka iestāde vairs neatbilst VIII pielikumā noteiktajiem kritērijiem. Tā tūlīt dara to zināmu Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

4. Ja rodas vajadzība, izziņoto iestāžu darba koordināciju īsteno saskaņā ar 17. pantu.

VII NODAĻA

KOMITEJA

17. pants

1. Komisijai palīdz Komiteja.
2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.
3. Komiteja izstrādā savu reglamentu.

VIII NODAĻA

CE ATBILSTĪBAS MAR-ĒJUMS

18. pants

1. CE atbilstības zīme sastāv no lielajiem burtiem "CE". IX pielikumā norādīts izmantojamais paraugs.
2. Visiem drošības elementiem jābūt ar skaidri un viegli saredzamu CE atbilstības zīmi vai, ja to nav iespējams piestiprināt, tai jābūt uz etiķetes, kas ir neatdalāma no šā elementa.
3. Drošības elementus aizliegts marķēt ar CE zīmei līdzīgām zīmēm, kas var maldināt trešās personas attiecībā uz CE atbilstības zīmes jēgu un formu. Drošības elementam drīkst būt jebkurš cits marķējums, ja tas netraucē pamanīt un izlasīt CE atbilstības zīmi.
4. Neierobežojot 14. panta noteikumus,
 - a) ja dalībvalsts konstatē, ka CE atbilstības zīme ir nepareizi uzlikta, drošības elementa ražotāja vai Kopienā reģistrēta viņa pilnvarota pārstāvja pienākums ir nodrošināt ražojuma atbilstību noteikumiem attiecībā uz CE atbilstības zīmi, un novērst pārkāpumu saskaņā ar dalībvalsts paredzētajiem nosacījumiem;
 - b) ja pārkāpums netiek novērsts, dalībvalstij jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai ierobežotu vai aizliegtu attiecīgā drošības elementa laišanu tirgū vai panāktu tā izņemšanu no tirgus saskaņā ar 14. pantā noteiktajām procedūrām.

IX NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Jebkurā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar šo direktīvu un kas ierobežo drošības elementu vai galveno mezglu izmantošanu iekārtā vai to laišanu tirgū, norāda, ar ko tas pamatots. Par šo lēmumu, cik vien ātri iespējams, paziņo ieinteresētajai pusei,

kuru vienlaikus informē par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kādi tai ir pieejami saskaņā ar attiecīgo dalībvalstu pastāvošajiem tiesību aktiem, un par termiņiem, kas jāievēro attiecībā uz šiem aizsardzības līdzekļiem.

20. pants

Iekārtām, attiecībā uz kurām atļauja piešķirta pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā un kuru celtniecība vēl nav sākta, jābūt saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, ja vien dalībvalstis neizlemj citādi, pamatojot savu rīcību, un ja ir panākts vienlīdz augsts drošības līmenis.

21. pants

1. Dalībvalstis vēlākais 2002. gada 3. maijā pieņem normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstīm pieņemot šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Četrus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstis atļauj:

— uzstādīt un nodot ekspluatācijā iekārtas,

— laist tirgū galvenos mezglus un drošības elementus,

kas atbilst noteikumiem, kuri ir spēkā to teritorijā dienā, kad stājas spēkā šī direktīva.

4. Ne vēlāk kā 2004. gada 3. maijā Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas un jo īpaši tās 1. panta 6. punkta un 17. panta īstenošanu un, vajadzības gadījumā, iesniedz priekšlikumu par attiecīgiem grozījumiem.

22. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

23. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2000. gada 20. martā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. GAMA

*I PIELIKUMS***IEKĀRTAS GALVENIE MEZGLI**

Šajā direktīvā iekārtu iedala infrastruktūrā un turpmāk norādītajos galvenajos mezglos, turklāt katrā gadījumā jāņem vērā ekspluatācijas un apkopes prasības.

1. Troses un trošu savienojumi
 2. Piedziņas mehānismi un bremzes
 3. Mehāniskās iekārtas
 - 3.1. Trošu pacelājierīces
 - 3.2. Stacijas mehānismi
 - 3.3. Trases mehāniskās iekārtas
 4. Transportlīdzekļi
 - 4.1. Kabīnes, sēdekļi vai vilcējierīces
 - 4.2. Piekares skriemelis
 - 4.3. Piedziņas skriemelis
 - 4.4. Savienojumi ar trosi
 5. Elektrotehniskās iekārtas
 - 5.1. Vadības, uzraudzības un drošības ierīces
 - 5.2. Komunikācijas un informācijas iekārtas
 - 5.3. Zibens pārsprieguma iekārtas
 6. Glābšanas iekārtas
 - 6.1. Stacionāras glābšanas iekārtas
 - 6.2. Pārvietojamas glābšanas iekārtas
-

II PIELIKUMS

PAMATPRASĪBAS

1. **Mērķis**

Šajā pielikumā ir ietvertas pamatprasības, to skaitā apkopes un ekspluatācijas prasības, kas skar šīs direktīvas 1. panta 5. punktā minēto iekārtu projektēšanu, būvēšanu un nodošanu ekspluatācijā.

2. **Vispārīgas prasības**2.1. *Cilvēku drošība*

Lietotāju, darbinieku un trešo personu drošība ir būtiska prasība, kas jāievēro projektējot, būvējot un izmantojot iekārtas.

2.2. *Drošības principi*

Projektējot, izmantojot un apkalpojot jebkuru iekārtu, jāievēro šādi principi, kas ir piemērojami norādītajā kārtībā:

- jānovērš vai, ja tas nav iespējams, jāsamazina risks, attiecīgi veicot projektēšanas un būvēšanas darbus,
- jānosaka un jāīsteno visi vajadzīgie pasākumi, lai izvairītos no riska, ko nevar novērst, attiecīgi veicot projektēšanas un būvēšanas darbus,
- jānosaka un jānorāda drošības pasākumi, kas būtu veicami, lai izvairītos no riska, ko nevar pilnībā novērst ar pirmajā un otrajā ievilkumā minēto noteikumu un pasākumu palīdzību.

2.3. *Ārējo faktoru ietekme*

Iekārtas jāprojektē un jābūvē tā, lai būtu iespējams tās droši izmantot, ņemot vērā iekārtas tipu, tās teritorijas raksturu un fiziskās īpatnības, kur iekārta uzstādīta, apkārtni, atmosfēras un meteoroloģiskos faktorus, kā arī iespējamos objektus un šķēršļus, kas atrodas tuvumā, vai nu uz zemes, vai gaisā.

2.4. *Izmēri*

Iekārtas, galveno mezglu un visu drošības elementu izmēriem, projektam un uzbūvei jābūt tādiem, lai tie varētu ar pietiekamu drošības rezervi izturēt jebkuru slodzi visos iespējamajos apstākļos, arī tad, kad tos neizmanto, īpaši ņemot vērā ārējās ietekmes, dinamisko slodzi un materiāla nogurumu, vienlaikus ievērojot vispāratzītos tehnikas atzinumus, jo īpaši attiecībā uz materiālu izvēli.

2.5. *Montāža*

- 2.5.1. Iekārtu, galvenos mezglus un visus drošības elementus projektē un būvē tā, lai tos varētu droši samontēt un uzstādīt noteiktā vietā.
- 2.5.2. Drošības elementus projektē tā, lai pašu elementu uzbūve vai attiecīgais marķējums izslēgtu montāžas kļūmes.

2.6. *Iekārtas viengabalainība*

- 2.6.1. Drošības elementus projektē, būvē un izmanto tā, lai visos gadījumos būtu nodrošināta to funkcionālā integritāte un/vai iekārtas drošība, kā tas noteikts III pielikumā aplūkotajā drošības izpētē, un lai to defekti tādējādi būtu tikpat kā neiespējami un pastāvētu pienācīga drošības rezerve.
- 2.6.2. Iekārtu projektē un būvē tā, lai, jebkuram elementa defektam, kas atklājas tās ekspluatācijas laikā un kas varētu, pat netieši, ietekmēt drošību, savlaicīgi tiktu veikts attiecīgs pretpasākums.

- 2.6.3. Drošības pasākumiem, kas norādīti 2.6.1. un 2.6.2. punktā, jābūt spēkā visā laikposmā starp minētā elementa divām plānveida pārbaudēm. Eksploatācijas pamācībā skaidri jānosaka laikposms starp drošības elementu plānveida pārbaudēm.
- 2.6.4. Drošības elementiem, kas iekļauti iekārtās kā rezerves detaļas, jāatbilst šīs direktīvas pamatprasībām, kā arī nosacījumiem attiecībā uz saskaņotu mijiedarbību ar pārējām iekārtu daļām.
- 2.6.5. Jāveic pasākumi, kas nodrošina, lai, iekārtā izceļoties ugunsgrēkam, tas neapdraudētu pārvadājamo cilvēku un darbinieku drošību.
- 2.6.6. Jāveic īpaši pasākumi, lai pasargātu iekārtas un cilvēkus no zibens spēriena sekām.

2.7. Drošības ierīces

- 2.7.1. Drošības ierīcei iespēju robežās jāatklāj, jābrīdina un jāreaģē uz jebkuru iekārtas defektu, kas var radīt draudus drošībai. Tas pats attiecas arī uz jebkuru ārējo norisi, ko var parasti paredzēt un kas var radīt draudus drošībai.
- 2.7.2. Jābūt iespējai jebkurā laikā ar rokām atslēgt iekārtu.
- 2.7.3. Drošības ierīcei atslēdzot iekārtu, nedrīkst pastāvēt iespēja iedarbināt to no jauna, kamēr nav veikti vajadzīgie pasākumi.

2.8. Apkopes prasības

Iekārtu projektē un būvē tā, lai būtu iespējams droši veikt kārtējo vai ārpuskārtas apkopi un remontu.

2.9. Kaitīgas ietekmes

Iekārtu projektē un būvē tā, lai nodrošinātu, ka jebkura iekšēja vai ārēja kaitīga ietekme, kas rodas indīgu gāzu, trokšņu emisijas vai vibrācijas rezultātā, nepārsniedz noteiktās robežas.

3. Prasības attiecībā uz infrastruktūru

3.1. Trases izkārtojums, ātrums, atstatums starp transportlīdzekļiem

- 3.1.1. Iekārtu projektē drošai eksploatācijai, ņemot vērā teritorijas un apkārtnes īpatnības, atmosfēras un meteoroloģiskos apstākļus, jebkurus iespējamus objektus un šķēršļus tās tuvumā, vai nu uz zemes, vai gaisā, tā, lai iekārta neradītu kaitīgas ietekmes vai draudus neatkarīgi no eksploatācijas vai apkalpošanas apstākļiem vai gadījumā, kad veic cilvēku glābšanas darbus.
- 3.1.2. Starp transportlīdzekļiem, vilcējierīcēm, sliedēm, trosēm u.tml. un iespējamiem objektiem un šķēršļiem, kas atrodas tuvumā, uz zemes vai gaisā, jāievēro pietiekams sānisks un vertikāls atstatums, ņemot vērā trošu un transportlīdzekļu vertikālo, garenisko un sānisko kustību visnelabvēlīgākajos eksploatācijas apstākļos, ko var paredzēt.
- 3.1.3. Izvēloties maksimālo atstatumu starp transportlīdzekļiem un zemi, jāņem vērā iekārtas īpatnības, transportlīdzekļa tips un glābšanas norise. Vaļējo vagonu gadījumā jāņem vērā arī izkrišanas risks, kā arī psiholoģiskie apsvērumi saistībā ar atstatumu starp transportlīdzekļiem un zemi.
- 3.1.4. Jāizvēlas tāds transportlīdzekļu vai vilcējierīču maksimālais ātrums, minimālais atstatums starp tiem, kā arī paātrinājuma un bremzēšanas režīms, kas garantē cilvēku drošību un drošu iekārtas eksploatāciju.

3.2. Stacijas un trases objekti

- 3.2.1. Stacijas un trases objektus jāprojektē, jāuzstāda un jāapriko tā, lai tiktu nodrošināts to noturīgums. Tiem jebkuros eksploatācijas apstākļos jāgarantē droša trošu, transportlīdzekļu un vilcējierīču vadība un droša apkope.

3.2.2. Iekārtas ieejas un izejas projektē tā, lai garantētu transportlīdzekļu, vilcējierīču un cilvēku kustības drošību. Transportlīdzekļu un vilcējierīču kustībai stacijās jānotiek tā, lai nepakļautu riskam cilvēkus, ņemot vērā viņu aktīvo ietekmi uz to kustību.

4. **Prasības attiecībā uz trosēm, piedziņas mehānismiem, bremzēm, kā arī mehāniskajām un elektriskajām iekārtām**

4.1. *Troses un to balsti*

4.1.1. Jāveic visi pasākumi, ņemot vērā jaunākos tehnikas sasniegumus, lai:

- nepieļautu trošu vai to stiprinājumu pārtrūkšanu,
- iekļautos minimālās un maksimālās slodzes robežās,
- panāktu to drošu savienojumu ar balstiem un nepieļautu noslīdēšanu,
- nodrošinātu to uzraudzību.

4.1.2. Tā kā nav iespējams pilnīgi novērst trošu noslīdēšanas draudus, jāveic pasākumi, lai nodrošinātu trošu bloķēšanu un iekārtu apstādināšanu noslīdējuma gadījumā, neradot draudus cilvēkiem.

4.2. *Mehāniskās iekārtas*

4.2.1. *Piedziņas mehānismi*

Iekārtas piedziņas sistēmai jābūt ar pietiekamu jaudu un izmantošanas iespējām, kas ir piemērota dažādām funkcionālajām sistēmām un režīmiem.

4.2.2. *Rezerves piedziņa*

Iekārta jāaprīko ar rezerves piedziņu, kuras enerģijas avots ir neatkarīgs no galvenās piedziņas sistēmas. Rezerves piedziņa tomēr nav vajadzīga, ja drošības izpētes rezultātā noskaidrots, ka cilvēki var viegli, ātri un neskarīti atstāt transportlīdzekļus un jo īpaši vilcējierīces pat tad, ja nav rezerves piedziņas.

4.2.3. *Bremžu sistēma*

4.2.3.1. Ārkārtējā situācijā jābūt iespējai jebkurā brīdī apstādināt iekārtu un/vai transportlīdzekļus visnelabvēlīgākajos ekspluatācijas apstākļos attiecībā uz pieļaujamo slodzi un trīsu saķeres spējām. Bremzēšanas ceļam jābūt tik īsam, cik to prasa iekārtas drošība.

4.2.3.2. Palēninājuma vērtībām jāiekļaujas attiecīgajās robežās, kas noteiktas tā, lai garantētu gan cilvēku drošību, gan transportlīdzekļu, trošu un pārējo iekārtas detaļu apmierinošu funkcionēšanu.

4.2.3.3. Visām iekārtām jābūt ar divām vai vairākām bremžu sistēmām, no kurām katra var apstādināt iekārtu un kuru darbība saskaņota tādā veidā, ka tās automātiski aizstāj aktīvo sistēmu, ja tās darbība izrādās nepietiekama. Vilkmes troses pēdējai bremžu sistēmai jāiedarbojas tieši uz piedziņas trīsi. Šie noteikumi neskar buģeļus.

4.2.3.4. Iekārtai jābūt aprīkotai ar iedarbīgu bloķēšanas un slēģierīces mehānismu, kas nodrošina pret priekšlaicīgu gaitas atsākšanu.

4.3. *Vadības ierīces*

Vadības ierīces projektē un būvē tā, lai tās būtu drošas un izturīgas attiecībā uz ierasto ekspluatācijas slodzi un tādiem ārējiem faktoriem kā mitrums, ekstremālas temperatūras vai elektromagnētiskie traucējumi un neradītu bīstamas situācijas pat ekspluatācijas kļūmes gadījumā.

4.4. *Komunikācijas ierīces*

Jānodrošina piemērotas iekārtas, lai ļautu apkalpojošam personālam visu laiku sazināties savā starpā un informēt lietotājus ārkārtējās situācijās.

5. **Transportlīdzekļi un vilcējierīces**

- 5.1. Transportlīdzekļus un/vai vilcējierīces projektē un aprīko tā, lai paredzamos ekspluatācijas apstākļos nepieļautu kāda cilvēka izkrišanu vai pakļaušanu citām briesmām.
- 5.2. Transportlīdzekļu un vilcējierīču izmērus nosaka un tos būvē tā, lai tie:
- nesabojātu trosi, vai
 - neslīdētu, izņemot gadījumus, kad slīdēšana īpaši neietekmē transportlīdzekļa, vilcējierīces vai iekārtas drošību
- pat visnelabvēlīgākajos apstākļos.
- 5.3. Transportlīdzekļa (vagonu, kabīņu) durvis projektē un būvē tā, lai tās varētu aizvērt un aizslēgt. Transportlīdzekļa grīdu un sienas projektē un būvē tā, lai tās jebkādos apstākļos izturētu spiedienu un slodzi saskarē ar pasažieriem.
- 5.4. Ja ekspluatācijas drošības apsvērumu dēļ transportlīdzekļi jābūt vadītājam, transportlīdzekļi jābūt aprīkojumam, kas ir vajadzīgs viņa pienākumu veikšanai.
- 5.5. Transportlīdzekļus un/vai vilcējierīces un jo sevišķi to piekares mehānismus projektē un uzstāda tā, lai garantētu apkalpojošā personāla drošību saskaņā ar attiecīgajiem normatīviem un instrukcijām.
- 5.6. Ja transportlīdzekļi ir aprīkoti ar atvienojamām sakabes pierīcēm, jādara viss iespējamais, lai, neradot draudus pasažieriem, apstādinātu jebkuru transportlīdzekli, kam atiešanas brīdī šī pierīce ir nepareizi savienota ar trosi, un jebkuru transportlīdzekli, kam pienākšanas brīdī tā nav atvienojusies, un nepieļautu transportlīdzekļa krišanu.
- 5.7. Funikulera tipa transportlīdzekļi un, ja to pieļauj iekārtas konfigurācija, divkabeļu trošu vagoni jāaprīko ar automātisko bremzēšanas iekārtu, kas iedarbojas uz stīgu, ja pēc visiem apsvērumiem nevar izslēgt cēlājtroses pārtrūkšanas iespējamību.
- 5.8. Ja nevar pilnīgi novērst transportlīdzekļa noslīdēšanu ar citiem paņēmieniem, tas jāaprīko ar aizsargierīci pret noslīdi, kas ļauj transportlīdzekli apstādināt, neradot draudus cilvēkiem.

6. **Aprīkojums pasažieriem**

Piekļuve iekāpšanas vietām un izeja no izkāpšanas vietām, kā arī pasažieru iekāpšana un izkāpšana jāorganizē, ņemot vērā transportlīdzekļu kustību un apstāšanos, tā, lai garantētu cilvēku drošību, jo īpaši vietās, kur pastāv risks nokrist lejā.

Jāparedz iespēja bērniem un cilvēkiem ar kustību traucējumiem droši lietot iekārtu, ja šī iekārta ir paredzēta šo cilvēku pārvadāšanai.

7. **Prasības attiecībā uz ekspluatāciju**

7.1. *Drošība*

7.1.1. Jāparedz visi tehniskie noteikumi un pasākumi, kas nodrošina iekārtas izmantošanu paredzētajam mērķim saskaņā ar tehnisko specifikāciju un konkrētiem ekspluatācijas nosacījumiem, kā arī atbilstību drošas ekspluatācijas un apkopes instrukcijām. Ekspluatācijas pamācību un attiecīgos norādījumus sagatavo Kopienas oficiālajā valodā vai valodās, ko saskaņā ar Līgumu var noteikt dalībvalsts, kuras teritorijā ir uzbūvēta šī iekārta.

7.1.2. Par iekārtas ekspluatāciju atbildīgās personas jāapgādā ar vajadzīgajiem darba līdzekļiem, un tām jābūt kvalificētām veikt uzticētos pienākumus.

7.2. *Drošības pasākumi, iekārtai neparedzēti apstājoties*

Jāievieš visi tehniskie noteikumi un pasākumi, kas garantē pasažieru nogādāšanu drošā vietā noteiktā laikā atkarībā no iekārtas tipa un apkārtnes, ja iekārta neparedzēti apstājas un to nevar ātri iedarbināt.

7.3. *Pārējie īpašie noteikumi, kas skar drošību*

7.3.1. *Vadītāja pulsts un darba vieta*

Pārvietojamās detaļas, kas parasti atrodas stacijās, projektē, būvē un uzstāda tā, lai novērstu jebkuru risku, bet ja risks tomēr pastāv, tās jāaprīko ar aizsargierīcēm, lai nepieļautu saskari ar iekārtas daļām, kuras var izraisīt negadījumu. Šīm ierīcēm jābūt tādām, ko nevar viegli noņemt vai padarīt nederīgas.

7.3.2. *Krišanas risks*

Darba telpas un darba teritorijas, to skaitā tās, ko izmanto tikai reizēm, un to piekļuves vietas projektē un būvē tā, lai pasargātu cilvēkus, kuriem tur jāstrādā vai jāpārvietojas, no nokrišanas. Ja konstrukcija nav pienācīgi nodrošināta, jāparedz glabātuves personiskiem aizsarglīdzekļiem, kas pasargā no nokrišanas.

*III PIELIKUMS***DROŠĪBAS IZPĒTE**

Drošības izpēte, ko veic katrai šīs direktīvas 1. panta 5. punktā minētajai trošu ceļu iekārtai, ņem vērā visus paredzētos ekspluatācijas veidus. Izpētes gaitā jāievēro atzīta vai ierasta metode un jāņem vērā pašreizējā tehnikas attīstība un minētās iekārtas sarežģītība. Tās mērķis ir arī pārliecināties, ka iekārtas projektā un konfigurācijā ņemti vērā vietējie apstākļi un visnelabvēlīgākās situācijas, lai garantētu pienācīgu drošību.

Izpēte skar arī drošības ierīces un to ietekmi uz iekārtu un ar to saistītiem galvenajiem mezgliem, kurus tās iedarbina, lai:

- tie varētu reaģēt uz sākotnēji konstatēto traucējumu vai kļūmi, saglabājot stāvokli, kas garantē drošību, pārejot mazāk aktīvā režīmā vai bezatzeices stāvokli, vai
- tos paturētu rezervē un uzmanītu, vai
- tie ļautu novērtēt to traucējumu varbūtību un atbilstu standartam, kas ir līdzvērtīgs tam, ko var panākt ar drošības ierīcēm, kuras atbilst pirmajā un otrajā ievilkuma noteiktajiem kritērijiem.

Drošības izpēte jāveic, lai sagatavotu riska situāciju un apdraudējumu sarakstu saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punktu un sagatavotu 4. panta 2. punktā minēto drošības elementu uzskaitījumu. Drošības izpētes rezultāti jāapkopo drošības pārskatā.

IV PIELIKUMS

DROŠĪBAS ELEMENTI: EK ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA

Šis pielikums skar drošības elementus, kas minēti šīs direktīvas 1. panta 5. punktā, ar mērķi noteikt to atbilstību direktīvas 3. panta 1. punktā minētajām un II pielikumā formulētajām pamatprasībām.

EK atbilstības deklarācijai un apstiprinošajai dokumentācijai jābūt ar datumu un parakstu. Tā jāsgatavo tādā pašā valodā vai valodās, kādā (kādās) ir II pielikuma 7.1.1. punktā minētais instrukciju apkopojums.

Deklarācijā jāietver šādas norādes:

- atsauces uz šo direktīvu,
- ražotāja vai Kopienā reģistrēta viņa pilnvarota pārstāvja vārds, uzņēmuma nosaukums un pilna adrese. Pilnvarotam pārstāvim jānorāda arī ražotāja vārds, uzņēmuma nosaukums un pilna adrese,
- elementa apraksts (marka, tips u.tml.),
- sīkas ziņas par izmantojamo atbilstības deklarēšanas procedūru (7. pants šajā direktīvā),
- visi vajadzīgie noteikumi, kas attiecas uz elementu, un jo īpaši ekspluatācijas nosacījumi,
- jebkuras izziņotās iestādes nosaukums un adrese, kas piedalās atbilstības noteikšanas procedūrā, kā arī EK pārbaudes sertifikāta datums un, vajadzības gadījumā, sertifikāta derīguma ilgums un nosacījumi,
- vajadzības gadījumā, atsauces uz attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem,
- ziņas par personu, kura ir tiesīga parakstīties ražotāja vai Kopienā reģistrēta viņa pilnvarota pārstāvja vietā.

V PIELIKUMS

DROŠĪBAS ELEMENTI: ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANA

1. **Piemērošanas joma**

Šo pielikumu drošības elementiem piemēro ar mērķi pārbaudīt atbilstību pamatprasībām, kas minētas šīs direktīvas 3. panta 1. punktā un formulētas II pielikumā. Tas paredz, ka viena vai vairākas izziņotās iestādes novērtē viena atsevišķi aplūkota elementa faktisko atbilstību noteiktajām tehniskajām specifikācijām.

2. **Procedūras**

Novērtēšanas procedūras, ko izziņotās iestādes veic gan projektēšanas, gan ražošanas stadijā, balstās uz Padomes Lēmumā 93/465/EEK noteiktajiem moduļiem saskaņā ar turpmāk norādīto tabulu. Tiek uzskatīts, ka šajā tabulā iekļautie risinājumi ir līdzvērtīgi un ražotājs tos var izvēlēties pēc savas izvēles.

DROŠĪBAS ELEMENTU ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANA

Projektēšana	Ražošana
1. EK tipa pārbaude "B" modulis	1. a) Ražošanas kvalitātes nodrošināšana "D" modulis 1. b) Ražojuma verifikācija "F" modulis
2. Pilnīga kvalitātes nodrošināšana "H" modulis	2. Pilnīga kvalitātes nodrošināšana "H" modulis
3. Vienības verifikācija "G" modulis	3. Vienības verifikācija "G" modulis

Moduļus izmanto, ņemot vērā papildu nosacījumus katrā modulī.

"B" MODULIS: EK TIPVEIDA PĀRBAUDE

- Šajā modulī ir aplūkota tā procedūras daļa, kurā izziņotā iestāde nosaka un apliecina, ka plānotās produkcijas reprezentatīvs paraugs atbilst šīs direktīvas noteikumiem.
- EK tipa pārbaudes pieteikumu ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis iesniedz izziņotai iestādei pēc savas izvēles.

Šajā pieteikumā jābūt:

- ražotāja vārdam un adresei un, ja pieteikumu iesniedz Kopienā reģistrēts pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdam un adresei,
- rakstiskai deklarācijai par to, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai izziņotai iestādei,
- tehniskai dokumentācijai, kas norādīta 3. punktā.

Pieteikuma iesniedzējs nodod izziņotās iestādes rīcībā plānotās produkcijas, turpmāk tekstā "tips", reprezentatīvu paraugu. Izziņotā iestāde var turpmāk pieprasīt jaunus paraugus, ja tie ir vajadzīgi testu programmas veikšanai.

- Tehniskā dokumentācija dod iespēju novērtēt elementa atbilstību šīs direktīvas prasībām. Tā satur ziņas par elementa projektēšanu, ražošanu un ekspluatāciju, ciktāl tas vajadzīgs novērtēšanai.

Dokumentācijā jāiekļauj, ciktāl tas attiecas uz novērtēšanu:

- vispārējs tipa apraksts,
- projekta skices, ražošanas rasējumi un elementu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u.tml. shēmas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, kā arī ražojuma darbības izpratnei,
- šīs direktīvas 2. panta 2. punktā minēto, pilnībā vai daļēji piemēroto Eiropas specifikāciju saraksts un to risinājumu apraksts, kas pieņemti, nodrošinot pamatprasību izpildi, ja nepastāv šīs direktīvas 2. panta 2. punktā minētās Eiropas specifikācijas,
- veikto konstrukcijas aprēķinu, pārbažu u.tml. rezultāti,
- ziņojumi par testu.

Tajā jānorāda arī elementa izmantošanas joma.

4. Izziņotajai iestādei:

- 4.1. jāpārbauda tehniskā dokumentācija, jāpārlicinās, ka tips ir ražots atbilstīgi tehniskajai dokumentācijai, un jānoskaidro, kuri elementi projektēti saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 2. punktā minēto Eiropas specifikāciju attiecīgajiem noteikumiem un kuri projektēti, nepiemērojot šo Eiropas specifikāciju attiecīgos noteikumus;
 - 4.2. jāveic vai jāpasūta attiecīgās pārbaudes un vajadzīgie testi, lai noskaidrotu (ja netiek piemērotas šīs direktīvas 2. panta 2. punktā minētās Eiropas specifikācijas), vai ražotāja izvēlētie risinājumi atbilst šīs direktīvas pamatprasībām;
 - 4.3. jāveic vai jāorganizē attiecīgās pārbaudes un vajadzīgie testi, lai noskaidrotu, vai ir pareizi piemērotas Eiropas specifikācijas (ja ražotājs ir nolēmis tās piemērot);
 - 4.4. jāvienojas ar pieteikuma iesniedzēju par vietu, kur tiks veiktas pārbaudes un vajadzīgie testi.
5. Ja tips atbilst šīs direktīvas noteikumiem, izziņotā iestāde pieteikuma iesniedzējam piešķir EK tipa pārbaudes sertifikātu. Sertifikātā norāda ražotāja vārdu un adresi, pārbaudē gūtos atzinumus, tā derīguma nosacījumus un ilgumu, kā arī datus, kas ir vajadzīgi apstiprinātā tipa identifikācijai.

Sertifikātam pievieno vajadzīgo tehniskās dokumentācijas daļu sarakstu, un vienu tā eksemplāru izziņotā iestāde patur sev. Ja izziņotā iestāde atsakās izsniegt ražotājam EK tipa sertifikātu, tā sīki paskaidro atteikuma iemeslus. Jāparedz pārsūdzēšanas kārtība.

6. Pieteikuma iesniedzējs informē izziņoto iestādi, kurā glabājas tehniskā dokumentācija saistībā ar EK tipa pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātā elementa modifikācijām, kam ir vajadzīgs papildu apstiprinājums, ja šīs izmaiņas ietekmē elementa atbilstību pamatprasībām, kuras skar noteiktos lietošanas nosacījumus. Šo papildu apstiprinājumu piešķir kā papildinājumu sākotnējam EK tipa pārbaudes sertifikātam.
7. Katra izziņotā iestāde dara zināmu pārējām izziņotajām iestādēm vajadzīgo informāciju sakarā ar EK tipa pārbaudes sertifikātiem un papildinājumiem, ko tā piešķirusi vai anulējusi.
8. Pārējās izziņotās iestādes var saņemt EK tipa pārbaudes sertifikātu un/vai to papildinājumu kopijas. Sertifikātu pielikumiem jābūt pieejamiem pārējām izziņotajām iestādēm.
9. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim vismaz 30 gadus pēc pēdējā elementa ražošanas kopā ar tehnisko dokumentāciju jāglabā EK tipa sertifikātu un to papildinājumu kopijas.

Ja nedz ražotājs, nedz viņa pilnvarots pārstāvis nav reģistrēts Kopienā, pienākumu nodrošināt tehniskās dokumentācijas pieejamību uzliek personai, kas laiž elementu Kopienas tirgū.

“D” MODULIS: RAŽOŠANAS KVALITĀTES NODROŠINĀŠANA

1. Šajā modulī ir aplūkota procedūra, kā ražotājs, kas pilda 2. punktā noteiktos pienākumus, nodrošina un deklarē, ka minētie elementi atbilst tipam, kurš norādīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un ir saskaņā ar šīs direktīvas prasībām. Ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis katram elementam piestiprina CE zīmi un sagatavo rakstisku atbilstības deklarāciju. CE zīmei pievieno tās izziņotās iestādes identifikācijas zīmi, kas atbild par 4. punktā noteikto uzraudzību.
2. Ražotājs ražošanā, galīgajā elementu pārbaudē un testēšanā izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, kura noteikta 3. punktā un kuras uzraudzību veic, kā tas noteikts 4. iedaļā.
3. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma
- 3.1. Ražotājām jāiesniedz paša izvēlētai izziņotai iestādei pieteikums novērtēt kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecībā uz minētajiem elementiem.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

- visa informācija, kas skar paredzēto elementa kategoriju,
- dokumentācija attiecībā uz kvalitātes nodrošināšanas sistēmu,
- apstiprinātā tipa tehniskā dokumentācija un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopija.

- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmai jāgarantē atbilstība tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas prasībām.

Visi ražotāja pieņemtie principi, prasības un noteikumi sistemātiski un mērķtiecīgi jāapkopo rakstisku norādījumu, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācijai jārada vienota kvalitātes programmu, plānu, apkopojumu un uzskaites izpratne.

Jo īpaši tajā atbilstīgi jāaplūko:

- kvalitātes prasības un vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz elementu kvalitāti,
- izmantojamās ražošanas, kvalitātes uzraudzības un kvalitātes nodrošināšanas metodes, procedūras un sistemātiskas darbības,
- pārbaudes un testi, kas veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās laikā, un to biežums,
- ar kvalitāti saistīti uzskaites dati, piemēram, pārbaudžu protokoli un testu dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju u.tml.,
- paņēmieni, ar kuriem uzrauga, vai ir panākta vajadzīgā elementu kvalitāte, un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektivitāte.

- 3.3. Izziņotā iestāde novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tiek pieņemts, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kas ievēro attiecīgos saskaņotos standartus, atbilst šīm prasībām.

Vismaz vienam pārbaudes grupas dalībniekam jābūt ar pieredzi attiecīgā tehniskā elementa novērtēšanā. Novērtēšanas procedūra obligāti paredz ražotāja telpu apskati.

Attiecīgais lēmums jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudē gūtos atzinumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas pildīt saistības, ko uzliek apstiprinātā kvalitātes nodrošināšanas sistēma, un nodrošināt tās pienācīgu un efektīvu darbību.
- Ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis informē izziņoto iestādi, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visiem paredzamiem grozījumiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.
- Izziņotā iestāde novērtē ierosinātos grozījumus un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām vai būtu jāveic atkārtota novērtēšana.
- Savu lēmumu tā paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudē gūtos atzinumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.
4. Uzraudzība, par kuru atbild izziņotā iestāde
- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
- 4.2. Ražotājam jāļauj izziņotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkā apmeklēt ražošanas, pārbaudes un testēšanas telpas, kā arī noliktavas un jāsniedz visa vajadzīgā informācija, jo īpaši:
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija,
 - ar kvalitāti saistīti uzskaites dati, piemēram, pārbaužu protokoli un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju u.tml.
- 4.3. Izziņotā iestāde periodiski veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur spēkā un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un dara ražotājam zināmu pārbaudes ziņojumu.
- 4.4. Turklāt izziņotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā izziņotā iestāde vajadzības gadījumā var veikt vai pasūtīt testus, lai pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Izziņotai iestādei jānodod ražotājam pārskats par apmeklējumu, kā arī ziņojums par testu, ja tas ir veikts.
5. Ražotājam vismaz 30 gadus pēc pēdējā elementa ražošanas jāglabā valsts iestāžu vajadzībai:
- dokumentācija, kas minēta 3.1. punkta otrās apakšdaļas otrajā ievilkumā,
 - papildinājumi, kas minēti 3.4. punkta otrajā daļā,
 - izziņotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4., 4.3. un 4.4. punktā.
6. Katra izziņotā iestāde sniedz pārējām izziņotajām iestādēm vajadzīgo informāciju attiecībā uz visiem izsniegtiem un anulētiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem.

“F” MODULIS: RAŽOJUMA VERIFIKĀCIJA

1. Šajā modulī ir aplūkota procedūra, kā ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis pārbauda un apliecina, ka elementi, uz kuriem attiecas 3. punkta noteikumi, atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un ir saskaņā ar šīs direktīvas prasībām.
2. Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas procesā nodrošinātu elementu atbilstību tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas prasībām. Viņš katram komponentam piestiprina CE zīmi un sagatavo atbilstības deklarāciju.
3. Izziņotā iestāde veic attiecīgās pārbaudes un testus, lai pārliecinātos, ka elementi atbilst šīs direktīvas prasībām, veicot katra elementa pārbaudi un testus, kā tas noteikts 4. punktā, vai, pēc ražotāja izvēles, veicot elementu pārbaudi un testus, balstoties uz statistiku, kā tas noteikts 5. punktā.

Ražotājs vai Kopienā dzīvojošs viņa pilnvarots pārstāvis glabā atbilstības deklarācijas kopiju vismaz 30 gadus pēc pēdējā elementa ražošanas.

4. Katra elementa verifikācija, veicot tā pārbaudi un testēšanu
- 4.1. Visi elementi jāpārbauda atsevišķi, un vajadzīgos testus, kas izklāstīti 2. pantā minētajā(s) attiecīgajā(s) Eiropas specifikācijā(s), veic, lai pārlicinātos, ka tie atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā norādītajam tipam un šīs direktīvas prasībām.
- 4.2. Izziņotā iestāde nodrošina, ka tās identifikācijas zīme ir piestiprināta pie katra apstiprināta elementa, un sagatavo rakstisku atbilstības sertifikātu saistībā ar veiktajiem testiem.
- 4.3. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim jābūt gatavam pēc pieprasījuma uzrādīt izziņotās iestādes izdoto sertifikātu.
5. Statistiskā verifikācija
- 5.1. Ražotājs piedāvā elementus vienādās partijās un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas procesā nodrošinātu katras saražotās partijas vienveidīgumu.
- 5.2. Visiem komponentiem jābūt pieejamiem verifikācijai vienveidīgas partijas sastāvā. No katras partijas paraugu ņem izlases veidā. Elementi paraugā jāpārbauda katrs atsevišķi, un attiecīgos testus, kas izklāstīti šīs direktīvas 2. panta 2. punktā minētajā(s) Eiropas specifikācijā(s), vai līdzvērtīgus testus veic, lai pārlicinātos, ka tie atbilst šīs direktīvas prasībām, un lai noteiktu, vai šī partija ir apstiprināma vai noraidāma.
- 5.3. Statistikas procedūrā jāizmanto:
- statistikas metode,
 - paraugu ņemšanas plāns ar noteiktajām funkcionālajām īpašībām.
- 5.4. Apstiprinātu partiju gadījumā izziņotā iestāde nodrošina, ka tās identifikācijas numurs ir uz katra apstiprinātā elementa, un sagatavo rakstisku atbilstības sertifikātu saistībā ar veiktajiem testiem. Visus šīs partijas elementus drīkst laist tirgū, izņemot tos elementus paraugā, kas neatbilst prasībām.
- Ja partiju noraida, izziņotā iestāde vai kompetentā iestāde veic attiecīgus pasākumus, lai nepieļautu šīs partijas laišanu tirgū. Ja partiju noraidīšana notiek bieži, izziņotā iestāde var apturēt statistisko verifikāciju.
- Ražotājs drīkst izmantot izziņotās iestādes identifikācijas numuru ražošanas procesā, par ko atbildību uzņemas šī iestāde.
- 5.5. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim jābūt gatavam pēc pieprasījuma uzrādīt izziņotās iestādes izdoto sertifikātu.

“G” MODULIS: VIENĪBAS VERIFIKĀCIJA

1. Šajā modulī ir aplūkota procedūra, kā ražotājs nodrošina un deklarē, ka attiecīgais elements, par kuru izsniegts 2. punktā minētais sertifikāts, atbilst uz to attiecināmām šīs direktīvas prasībām. Ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis katram elementam piestiprina CE zīmi un sagatavo atbilstības deklarāciju.
2. Izziņotā iestāde veic elementa pārbaudi un vajadzīgos testus, kas izklāstīti attiecīgajās Eiropas specifikācijās, kuras minētas šīs direktīvas 2. panta 2. punktā, vai līdzvērtīgus testus, lai nodrošinātu, ka tas atbilst attiecīgajām šīs direktīvas prasībām.
- Izziņotā iestāde nodrošina, ka apstiprinātajam elementam ir tās identifikācijas numurs, un sagatavo atbilstības sertifikātu saistībā ar veiktajiem testiem.
3. Tehniskās dokumentācijas mērķis ir dot iespēju novērtēt atbilstību šīs direktīvas prasībām un izprast elementa konstrukciju, ražošanu un darbību.

Ciktāl tas skar novērtējumu, dokumentācijā jāietver šādas ziņas:

- tipa vispārējs apraksts,
- projekta skices, ražošanas rasējumi un elementu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u.tml. shēmas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, kā arī elementa darbības izpratnei,
- šīs direktīvas 2. panta 2. punktā minēto, pilnībā vai daļēji piemēroto attiecīgo Eiropas specifikāciju saraksts, kā arī to risinājumu apraksts, kurus izvēlēties ražotājs, nodrošinot šīs direktīvas pamatprasību ievērošanu, ja 2. panta 2. punktā minētās Eiropas specifikācijas nav piemērotas,
- veikto konstrukcijas aprēķinu, pārbaužu u.tml. rezultāti,
- ziņojumi par testu,
- elementu izmantošanas jomas.

“H” MODULIS: PILNĪGA KVALITĀTES NODROŠINĀŠANA

1. Šajā modulī ir aplūkota procedūra, kā ražotājs, kas pilda 2. punktā noteiktos pienākumus, nodrošina un deklarē, ka minētie elementi atbilst šīs direktīvas attiecīgajām prasībām. Ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis uz katras iekārtas piestiprina CE zīmi un sagatavo rakstisku atbilstības deklarāciju. Papildus CE zīmei jābūt tās izziņotās iestādes identifikācijas zīmei, kas ir atbildīga par 4. punktā noteikto uzraudzību.
2. Ražotājam projektēšanā, ražošanā, galīgajā pārbaudē un testēšanā jāpiemēro apstiprinātā kvalitātes nodrošināšanas sistēma, kas noteikta 3. punktā, un to uzrauga, kā tas noteikts 4. punktā.
3. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma
- 3.1. Ražotājs iesniedz izziņotai iestādei pieteikumu novērtēt kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

- visa informācija, kas skar paredzēto elementa kategoriju,
- dokumentācija attiecībā uz kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmai jāgarantē elementu atbilstība šīs direktīvas attiecīgajām prasībām.

Visi ražotāja pieņemtie elementi, prasības un noteikumi sistemātiski un mērķtiecīgi jāapkopo rakstisku nostādņu, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācijai jārada vienota kvalitātes nodrošināšanas mērķu un pasākumu, proti, programmu, plānu, apkopojumu un uzskaites izpratne.

Jo īpaši, tajā atbilstīgi jāaplūko:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķi un vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz konstrukciju un elementa kvalitāti,
- konstrukcijas tehniskās specifikācijas, to skaitā šīs direktīvas 2. panta 2. punktā minētās Eiropas specifikācijas, kuras tiks piemērotas, un, ja Eiropas specifikācijas nepiemēros pilnībā, paņēmieni, ko izmantos, lai nodrošinātu to šīs direktīvas pamatprasību ievērošanu, kas attiecas uz šiem ražojumiem,
- projektēšanas uzraudzības un verifikācijas metodes, norises un ierastie sistemātiskas darbības, ko izmantos, projektējot elementus, kas ietilpst attiecīgajā elementu kategorijā,
- attiecīgās ražošanā, kvalitātes uzraudzībā un nodrošināšanā izmantojamās metodes, procedūras un ierastie paņēmieni,

- pārbaudes un testi, kas ir veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās laikā, un to biežums,
- ar kvalitāti saistītie uzskaites dati, piemēram, pārbauzu protokoli un testu dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju u.tml.,
- paņēmieni, ar kuriem uzrauga, vai ir panākta vajadzīgā elementa konstrukcija un kvalitāte, un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektivitāte.

- 3.3. Izzīnotā iestāde novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tiek pieņemts, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kas ievēro attiecīgos saskaņotos standartus, atbilst šīm prasībām.

Vismaz vienam pārbaudes grupas dalībniekam jābūt ar pieredzi attiecīgā ražojuma tehniskā novērtēšanā. Novērtēšanas procedūra paredz atzinuma sniegšanu par ražotāja telpu apmeklējumu.

Attiecīgais lēmums jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē gūtie atzinumi un argumentēts novērtējums.

- 3.4. Ražotājs apņemas pildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un pienācīgi un efektīvi uzturēt to spēkā.

Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim jāinformē izzīnotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visiem paredzamiem grozījumiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Izzīnotā iestāde novērtē ierosinātos grozījumus un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām vai tai ir vajadzīga atkārtota novērtēšana.

Tai jāpaziņo savs lēmums ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudē gūtos atzinumus un argumentētu novērtējumu.

4. Uzraudzība, par kuru atbild izzīnotā iestāde

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.

- 4.2. Ražotājam jāļauj izzīnotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkā apmeklēt projektēšanas, ražošanas, pārbauzu, testēšanas telpas, kā arī noliktavas, un viņš piegādā visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:

- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- ar kvalitāti saistītās uzskaites datus, ko paredz kvalitātes nodrošināšanas sistēma attiecībā uz projektēšanu, piemēram, analīzi, aprēķinu, pārbauzu u.tml. rezultātus,
- ar kvalitāti saistītās uzskaites datus, ko paredz tā kvalitātes nodrošināšanas sistēma attiecībā uz ražošanu, piemēram, pārbauzu protokolus un testu datus, kalibrēšanas datus, ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju u.tml.

- 4.3. Izzīnotā iestāde periodiski veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur spēkā un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un dara ražotājam zināmu pārbaudes ziņojumu.

- 4.4. Turklāt izzīnotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šo apmeklējumu laikā izzīnotā iestāde var veikt vai pasūtīt testus, lai vajadzības gadījumā pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma pienācīgi darbojas; tā iesniedz ražotājam apmeklējuma protokolu un, ja ir veikts tests, ziņojumu par testu.

5. Ražotājam vismaz 30 gadus pēc pēdējā elementa ražošanas jāglabā valsts iestāžu vajadzībai:

- dokumentācija, kas minēta 3.1. punkta otrās apakšdaļas otrajā ievilkumā,
- papildinājumi, kas minēti 3.4. punkta otrajā apakšdaļā,
- izzīnotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4., 4.3. un 4.4. punktā.

6. Katra izziņotā iestāde sniedz pārējām izziņotajām iestādēm vajadzīgo informāciju attiecībā uz visiem izsniegtajiem un anulētajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem.
7. Papildu prasības: konstrukcijas pārbaude
 - 7.1. Ražotājam jāiesniedz vienai izziņotajai iestādei konstrukcijas pārbaudes pieteikums.
 - 7.2. Pieteikumam jārada priekšstats par elementa konstrukciju, ražošanu un darbību, lai varētu novērtēt to atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Tajā jāiekļauj:

 - konstrukcijas tehniskās specifikācijas, to skaitā piemērotās Eiropas specifikācijas, kas minētas šīs direktīvas 2. panta 2. punktā,
 - vajadzīgie pierādījumi, kas apstiprina to atbilstību, jo īpaši, ja šīs direktīvas 2. punkta 2. pantā minētās Eiropas specifikācijas nav piemērotas pilnībā. Šīs papildu liecības ietver testu rezultātus, kas gūti attiecīgajā ražotāja laboratorijā vai kas gūti viņa uzdevumā.
 - 7.3. Izziņotā iestāde izskata pieteikumu un, ja konstrukcija atbilst šīs direktīvas prasībām, tā pieteikuma iesniedzējam izdod EK konstrukcijas pārbaudes sertifikātu. Sertifikātā iekļauj pārbaudē gūtos atzinumus, tā derīguma nosacījumus, datus, kas ir vajadzīgi apstiprinātās konstrukcijas identifikācijai un, vajadzības gadījumā, elementa darbības aprakstu.
 - 7.4. Pieteikuma iesniedzējam jāinformē izziņotā iestāde, kas izdevusi EK konstrukcijas pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātās konstrukcijas izmaiņām. Attiecībā uz apstiprinātās konstrukcijas izmaiņām izziņotā iestāde, kas izdevusi EK konstrukcijas pārbaudes sertifikātu, izdod papildu apstiprinājumu, ja šīs izmaiņas var iespaidot atbilstību šīs direktīvas 3. panta 1. punktā minētajām pamatprasībām vai noteiktos elementa izmantošanas nosacījumus. Šo papildu apstiprinājumu izsniedz kā papildinājumu sākotnējam EK konstrukcijas pārbaudes sertifikātam.
 - 7.5. Izziņotās iestādes nosūta pārējām izziņotajām iestādēm attiecīgo informāciju saistībā ar:
 - piešķirtajiem EK konstrukcijas pārbaudes sertifikātiem un to papildinājumiem,
 - anulētajiem EK konstrukcijas apstiprinājumiem un papildu apstiprinājumiem,
 - noraidītajiem EK konstrukcijas pārbaudes sertifikātiem un to papildinājumiem.

VI PIELIKUMS

GALVENIE MEZGLI: EK ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA

Šo pielikumu piemēro galvenajiem mezgliem, kas minēti šīs direktīvas 9. pantā, lai nodrošinātu to atbilstību attiecīgajām šīs direktīvas 3. panta 1. punktā minētajām pamatprasībām.

EK atbilstības deklarāciju sagatavo ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis, bet, ja tāda nav, jebkura fiziska vai juridiska persona, kas laiž galveno mezglu tirgū; deklarācijai un pievienotajai tehniskajai dokumentācijai jābūt ar datumu un parakstu.

Šī EK atbilstības deklarācija un tehniskā dokumentācija jā sagatavo tādā pašā valodā vai valodās kā II pielikuma 7.1.1. punktā minētā ekspluatācijas pamācība, un tajā jāiekļauj šādas ziņas:

- atsauce uz šo direktīvu,
- tās personas vārds un adrese, kura pasūtījusi EK pārbaudi,
- galvenā mezgla apraksts,
- tās izziņotās iestādes nosaukums un adrese, kura veikusi šīs direktīvas 11. pantā minēto EK pārbaudi,
- visi vajadzīgie noteikumi, kas attiecas uz galveno mezglu, jo īpaši visi ekspluatācijas ierobežojumi vai nosacījumi,
- VII pielikumā minētās EK pārbaudes rezultāti (EK atbilstības sertifikāts),
- ziņas par personu, kas ir pilnvarota parakstīt juridiski saistošu deklarāciju ražotāja vai viņa pilnvarota pārstāvja vietā, vai, ja šādas personas nav, par jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas laiž galveno mezglu tirgū.

VII PIELIKUMS

GALVENIE MEZGLI: ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANA

1. EK pārbaude ir procedūra, kad pēc ražotāja vai Kopienā reģistrēta viņa pilnvarota pārstāvja lūguma vai, ja tāda nav, pēc jebkuras fiziskas vai juridiskas personas lūguma, kas laiž galveno mezglu tirgū, izziņotā iestāde pārbauda un apliecina, ka galvenais mezgls:
 - atbilst direktīvas noteikumiem un pārējiem vajadzīgajiem noteikumiem saskaņā ar Līgumu,
 - atbilst tehniskajai dokumentācijai un
 - ir pilnīgi gatavs.
2. Galvenā mezgla pārbaudi veic katrā no šīm stadijām:
 - projektēšana,
 - montāžas un pieņemšanas izmēģinājumi, kad galvenais mezgls ir pilnīgi gatavs.
3. Tehniskajā dokumentācijā, kas pievienota pārbaudes sertifikātam, jāiekļauj šādi dokumenti:
 - montāžas plāni un aprēķini, elektriskās un hidrauliskās shēmas, vadības slēguma shēmas, datorizēto un automātisko sistēmu apraksts, ekspluatācijas un apkalpošanas instrukcijas utt.,
 - šīs direktīvas 4. panta 2. punktā minēto un galvenajā mezglā izmantoto drošības elementu saraksts,
 - EK atbilstības deklarācijas kopijas, ko paredz IV pielikums šiem drošības elementiem, kopā ar attiecīgajiem montāžas plāniem un pārējo veikto testu un izmēģinājumu ziņojumu kopijām.
4. Dokumentācijai un sarakstei saistībā ar EK pārbaudes procedūrām jābūt tādā pašā valodā vai valodās, kādā ir II pielikuma 7.1.1. punktā minētais instrukciju apkopojums.
5. Uzraudzība
 - 5.1. Ar uzraudzības palīdzību nodrošina, ka galvenā mezgla montāžas laikā ir izpildītas saistības, kas izriet no tehniskās dokumentācijas.
 - 5.2. Izziņotajai iestādei, kas ir atbildīga par EK pārbaudi, jānodrošina pastāvīga piekļuve ražošanas cehiem, noliktavām un, vajadzības gadījumā, rūpnieciskās ražošanas teritorijai, testēšanas iekārtām un vispār jebkurai vietai, kura pēc pārbaudītāju ieskatiem būtu jāapmeklē, veicot pienākumus. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim vai, ja tāda nav, fiziskai vai juridiskai personai, kas laiž galveno mezglu tirgū, tā jānodrošina ar visiem šajā sakarā vajadzīgajiem dokumentiem, proti plāniem un tehnisko dokumentāciju, kas attiecas uz galveno mezglu.
 - 5.3. Izziņotā iestāde, kas ir atbildīga par EK pārbaudi, regulāri veic pārbaudes, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas noteikumiem. Katrā apmeklējumā atbildīgajam vadītājam iesniedz pārbaudes ziņojumu. Tās pārstāvis var izteikt lūgumu pārbaudīt dažādas ražošanas stadijas.
 - 5.4. Turklāt izziņotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražošanas cehus bez brīdinājuma. Šajos apmeklējumos var veikt pilnu vai daļēju pārbaudi. Izziņotā iestāde sagatavo apmeklējuma protokolu un, vajadzības gadījumā, nodod pārbaudes protokolu atbildīgajam vadītājam.
6. Katra izziņotā iestāde regulāri publicē attiecīgo informāciju, kas skar:
 - visus saņemtos EK pārbaudes pieteikumus,
 - visus izdotos EK pārbaudes sertifikātus,
 - visus atteiktos EK pārbaudes sertifikātus.

VIII PIELIKUMS

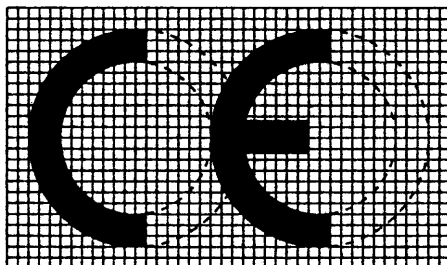
MINIMĀLIE KRITĒRIJI, KAS JĀIEVĒRO DALĪBVALSTĪM ATTIECĪBĀ UZ IESTĀŽU IZZIŅOŠANU

1. Izziņotā iestāde, tās direktors un darbinieki, kas ir atbildīgi par verifikācijas darbību veikšanu, nedrīkst būt inspicējamo drošības elementu vai galveno mezglu projektētāji, ražotāji, piegādātāji vai uzstādītāji vai jebkuras šīs personas pilnvaroti pārstāvji, kā arī tādas fiziskas vai juridiskas personas pilnvaroti pārstāvji, kas laiž šos drošības elementus vai galvenos meglus tirgū. Viņi nedrīkst iesaistīties tieši vai kā pilnvaroti pārstāvji šo drošības elementu vai galveno mezglu projektēšanā, ražošanā, montāžā, tirdzniecībā, apkalpošanā vai ekspluatācijā. Tas neizslēdz tehniskās informācijas apmaiņu starp ražotāju un izziņoto iestādi.
2. Izziņotā iestāde un tās inspektori veic verifikācijas pārbaudes ar visaugstāko profesionalitāti un tehnisko kompetenci neatkarīgi no jebkāda spiediena un pamudinājumiem, it īpaši finansiāliem, kas varētu ietekmēt viņu lēmumu vai inspicēšanas rezultātus, sevišķi no to personu vai personu grupu puses, kas ir ieinteresētas pārbaudes rezultātos.
3. Izziņotās iestādes rīcībā jābūt vajadzīgajiem darbiniekiem un nodrošinājumam, kas ļautu kārtīgi veikt administratīvos un tehniskos uzdevumus saistībā ar pārbažu veikšanu; tai jābūt pieejamām arī iekārtām, kas vajadzīgas īpašas verifikācijas veikšanai.
4. Darbiniekiem, kas ir atbildīgi par inspicēšanu, jābūt ar:
 - atbilstīgu tehnisko un profesionālo sagatavotību,
 - veicamo testu prasību pietiekamu izpratni un attiecīgo pieredzi to izpildē,
 - vajadzīgo prasmi sagatavot sertifikātus, protokolus un ziņojumus, kas ir nepieciešami veikto testu apstiprināšanai.
5. Izziņotā iestāde garantē inspektoru objektivitāti. Darbinieku atalgojums nedrīkst būt atkarīgs no izdarīto testu skaita vai to rezultātiem.
6. Izziņotajai iestādei jāapdrošina civiltatbildība, ja atbildību saskaņā ar valsts tiesību aktiem neuzņemas valsts vai pati dalībvalsts tieši neatbild par testiem.
7. Izziņotās iestādes darbiniekiem jāglabā dienesta noslēpumi (tas neattiecas uz valsts kompetentajām iestādēm, kurās šie uzdevumi tiek pildīti), kas skar visu informāciju, kuru viņi iegūst, pildot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu vai jebkuru valsts tiesību aktu, kas nosaka tās piemērošanu.

IX PIELIKUMS

EK ATBILSTĪBAS MAR-ĒJUMS

EK atbilstības zīme sastāv no sākumburtniem CE, kuriem ir šāda forma:

Ja CE zīmi samazina vai palielina, iepriekš redzamā zīmējuma proporcijas jā saglabā.

CE zīmes komponentiem jābūt vienāda augstuma, un tas nedrīkst būt mazāks par 5 mm. Šo minimālo augstumu var neievērot attiecībā uz nelieliem drošības elementiem.

CE zīmi papildina ar tā gada diviem pēdējiem cipariem, kurā tas piestiprināts, un ar tās izziņotās iestādes identifikācijas numuru, kura veic šīs direktīvas 7. panta 3. punktā minētās procedūras.